

مجله علوم اجتماعی و انسانی دانشگاه شیراز
دوره اول، شماره دوم، بهار ۱۳۶۵

معرفی و نقد کتاب این هدیه را بپذیر*
به کوشش دکتر فرانسیس ووگان^۱ و دکتر راجر والش^۲

دکتر منیزه ایمانی
 مؤسسه مطالعات و تحقیقات فرهنگی

کتاب این هدیه را بپذیر برگزیده‌ای از مجموعه چند جلدی تعالیمی شگفت‌انگیز است که با کوشش و همکاری نزدیک دکتر هلن شوکمن^۳ و دکتر ویلیام تتفورد^۴، استادان روان‌شناسی دانشکده پرشکی دانشگاه کلمبیا، تهیه و تدوین گردیده است. تهیه این مجموعه از سال ۱۹۶۵ آغاز شد و پس از شش سال کار مداوم در سال ۱۹۷۱ به پایان آمد، و در سال ۱۹۷۶ به ترتیب زیر در سه جلد به چاپ رسید: جلد نخست، شامل منتهایی در نظام فکری این تعالیم؛ جلد دوم، دفتر تمرینی با ۳۶۵ درس برای هر یک از روزهای سال، و جلد سوم، توضیح اصطلاحهای دشوار برای شاگردان در حال تعلیم.

زبان این تعالیم، زبانی است کهن، و از آنجا که برای مسیحیان مغرب زمین بیان می‌شود طبعاً "دارای اصطلاحهای مسیحی است – هر چند که استفاده از اصطلاحهای عام‌تر می‌توانست موجب درگ بهتر متن برای غیر مسیحیان نیز باشد. اما روح این تعالیم و رای کثیر صورت‌های زبانی است، و چیزی نیست که در نظام‌های گوناگون ارتباطی‌زبانی محو شود. این تعالیم به زبان غنائی، برای خواننده‌بازگو می‌گردد و نحوه بیان آن موجز، پویا، گسترده و متنوع است، و هدف آن است که واحدهای پر نیروی حکمت را درون فالبهاei از تعریف‌ها بریزد و پویندگان را به کاوش منبع اصلی برانگیزد.

مواد اصلی کتاب بگونه‌ای شگفت‌انگیز گسترده و ژرف است و بر یک نظام فکری منسجم نیز مبتنی می‌باشد. اندیشه‌هایی که به نمایش گذاشته می‌شوند با یکدیگر رابطه‌ای درونی دارند، و شبکه‌ای یکارچه و نیروبخش می‌سازند که نوایی واحد، همسار، و دلنشیں سر می‌دهند. هر یک از اجزاء جای خود را دارند و در حکم واحدها (نوها) ئی کوچک‌اند

* Vaughan, F. And Walsh, R., eds; *ACCEPT THIS GIFT: Selections from A COURSE IN MIRACLES*; Los Angeles: Jeremy P. Tarcher, Inc., 1983.

که در تشکیل نوای کل سهیم می‌باشد. قدرت عظیم و فشردگی این تعالیم را تنها با خواندن اثر می‌توان دریافت. این تعالیم را بارها و بارها می‌توان خواند و در هر بار می‌توان عمیق‌تر رفت و در زرفای بیشتر، کمال و جامعیت معنایی بیشتری را احساس کرد، برای درک بهتر و بیشتر لازم است متن را با تأمل و تعمق بیشتر مطالعه کرد. هر چند باز هم نسبت به حال و شرایطی که خواننده در آن بسر می‌برد می‌تواند هر بار تاثیری نواز آن برگیرد؛ و در هر حال متن همواره منبع سرور و روشنی است.

پاره‌هایی چند از این تعالیم، که نمایشگر نظام فکری بنیادی آن می‌باشد، نخستین بار در سال ۱۹۸۳ توسط دکتر فرانسیس ووگان و دکتر راجروالش بصورت دفتری منسجم در ده فصل و مجموعاً^۵ سی و هشت درس برگزیده شد. این کتاب به یاری دکتر جین انگلیش^۶ با تصاویری زیبا از مناظر طبیعی تزعین گردیده و به شکل کتابی کوچک در یک صد و هفت برق در آمده است و می‌تواند خواننده را به راحتی به خواندن فرا خواند و راهی دیار ذهن با همه زرفا و گوناگونی‌های آن سازد، گزیده مذکور در پایان شامل پیوستی است که نمایشگر شرح دقیق جای یکایک درسها است درون کتاب اصلی تعالیمی شگفتانگیز؛ این کتاب گزیده با نام این هدیه را بدیگر در سال ۱۹۸۳ در آمریکا به چاپ رسیده و با اقبال خوانندگان فراوان روبرو گشته است. فصل‌های این کتاب به ترتیب زیر می‌باشد:

فصل نخست، با نام "راه نور" به بحث در باره "بیدار شدن ذهن" می‌پردازد و خاطر نشان می‌کند که ذهن ما، آگاهی ما، و احساس اनطباق ما با خویشتن واقعی ما کدر گشته و نیاز به ترمیم و پاک شدن دارد. نحوه فعالیت آن باید تصحیح گردد و جهتی درست یابد، تا ما بدین وسیله بتوانیم خود و جهان پیرامون خود را با وضع بیشتر بنگریم، تعالیم مذکور یک چنین استحالة ذهنی را، راهی به جهانی پر از شگفتی‌ها می‌داند،

در فصل دوم، موضوع مورد بحث "ذهن و بیکارانی آن" است. زیرا ذهن است که منشاء همه تجربه‌ها است. بنا بر تعالیم کتاب، تعالیم طبیعی ذهن، همانا شور نامحدود و نیروی آفرینندگی آن می‌باشد – گرچه افکار و باورهای نادرست ما آن را از کار اندادخته و نایود ساخته است و بر ماست که بجای تصحیح ادراکاتمان به تغییر افکار و باورهایمان بپردازیم تا بتوانیم ذهن را به نهایت توان خود برسانیم.

فصل سوم، به بحث در باره "وهم و رویا" می‌پردازد. بدین شرح که ذهن در

حالت رویا توان آفریدن جهانی را دارد که به نظر او واقعی و حقیقی است و به هنگام بیداری است که در می‌یابد هیچیک از واقعی و موضوعات آن وجود خارجی نداشته است. از این رو آنچه را که ما "واقعیت" می‌نامیم، می‌تواند یک رویا باشد – رویایی که تا آن زمان که ماهیت آن بر ما روشن گردد ره به پایان نمی‌برد. هدف این تعالیم کمک به شناختن ماهیت رویاها و اوهام و بیدار شدن از خواب گران است.

فصل چهارم، به بحث درباره "زمان و مکان" می‌پردازد و اینکه این دو، ساخته و پرداخته ذهن هستند، و در واقع جزئی از رویاهاست یاد شده. در اینجاست که انسان از سوئی خود را در جسمی محدود و در جهانی نسبی و در زمانی معین می‌نگرد، و از سوئی از محدودیت زمان و مکان گذشته، و فراسوی این جهان و پویش تند زمان، به گونه‌ای دیگر به "خود" نظر می‌افکند.

فصل پنجم، "انطباق نادرست" مورد بحث قرار می‌گیرد، بنا بر تعالیم مذکور، انسان امروزی هویت اصلی خود را بعنوان آفریننده رویاها فراموش کرده است، و به جای آن تصوری نادرست از روح و نفس خود دارد، او نفس خود را فاتح جهان می‌داند، و آن را که محبوس و محصور در تن آدمی است، تنها و جدا از سایر موجودات و از کل کیهان و حق ارزیابی می‌کند، بیدار شدن از رویا برای انسان به معنای توجه به محدودیت انسان است؛ به اینکه جهان مادی در حکم زندانی است برای روح و جهان معنا.

فصل ششم، "انطباق درست" موضوع سخن است – انطباقی رها از محدودیت نفس و تن، انطباق با روح پاک انسانی، و با جهان معنوی ثابت، پر از آرامش، و واحد. و این "خودشناسی" است، که گنجینه‌ای پر بها است.

فصل هفتم، "مشکلات راه"، ماهیت شر و ستیز دائمی آن با خیر نشان داده می‌شود، چه، با گذشتن از مرز اوهام، و با خودشناسی واقعی است که می‌توان بر آنچه مانع بیداری می‌گردد چیره شد و بر خشم، ستیزه‌خوئی، ترس و کردار بد تسلط یافتد، بنا بر تعالیم مذکور احساسها و کردارهای نادرست بر پایه مجموعه‌ای از باورهای نادرست قرار دارند؛ باورهایی که ما در ذهن خود از "بالارزش و بی‌ارزش"، "باکفایت و بی‌کفایت" و "بی‌عیب و پر عیب" می‌سازیم، برای رهایی از احساسها و کردارها و پندرهای مذکور باید که یکار دیگر در پرتو آگاهی کامل، نیک بدانها بنگریم، آنها را بیازماییم، و ماهیت

و هم آلود آنها را دریابیم . تنها در این صورت است که می‌توان آن سرور واقعی را که در ذات انسان به ودیعه نهاده شده است ، تجربه نمود ،

در فصل هشتم ، "روابط مهرآمیز" مورد بحث قرار می‌گیرد ، که با گزینش خیر به جای شر میسر می‌گردد . روابط مذکور امکانی برای فرا گرفتن ، درمان بخشیدن ، و بیدار ساختن ذهن فراهم می‌آورد . بنا بر تعالیم یاد شده همه درمان‌ها و بیداری‌ها در ایجاد احساس یگانگی و یکی بودن است . روابط سنتیزه جویانه مبتنی بر هراس را می‌توان به روابطی پاک بدل نمود و موانعی را که سد راه مهر و یگانگی ، دوست داشتن و یکی بودن است ، از میان برداشت . نسبت به خود و دیگران گذشت و ایثار داشت ، به گذشته و آینده تنگریست و در حال ، بیدار بود - دردهای را که با کردارهای بد و احساسهای منفی غم و خشم ، در زمانی دور پیوند خورده است به دور ریخت و روابطی درست و واقعی بینیان نهاد ، روابطی مبتنی بر مهر ، می‌توان خویشتن را شناخت ، و از بازشناسی آن گوهر رخشنان و یگانه در خود مسرور بود ،

فصل نهم ، به "آتجه مهرآمیز است" نظر می‌نماید ، و توضیح می‌دهد که چگونه ذهن در حالت آرامش و در سرور مهر ، از بند اوهام آزاد می‌گردد ، در رهگذر این جریان آزادی بخش مهر و سرور است که انسان در اعماق قلب خود ، به حضور حق بار می‌یابد ، و در این تجربه نو است که خویشتن واقعی خود را می‌شناسد و خلوص و پاکی ناب درونی خود را تجربه می‌نماید ، و به سلامت و عافیت واقعی دست می‌یابد .

فصل دهم ، "آغاری نو" را در زندگی انسان نشان می‌دهد : زمانی که اوهام همه از میان رفت ، و انسان نیستی و فنای خود را در می‌یابد ، و در این ذهن بازوگسترد و پاک است که پرتو حقیقت می‌تابد - بی‌مانع و بیکران ، به درون ذهن باز می‌گردد ، و در درون آن جای می‌گیرد ، در آنزمان که "من" به کنار نهاده می‌شود ، و پرتو حقیقت ذهن را روشنایی می‌بخشد .

بنا بر آنچه گفته شد ، تعالیم مذکور بطور کلی برای بیدار شدن و شناخت درست راهی را لازم می‌دهد و به زبانی زیبا و رسا که بیانگر تعلیم حکمت و فلسفه‌ای عمیق است - حکمتی ژرف و جهانی که ریشه آن در درون انسان و در کل هستی نهفته است . یکسان بودن این گونه تعالیم در سراسر جهان و نامیراثی و جاودانگی روح این تعالیم ، که فراتر از مرزهای

اقوام و نژادها و عقاید بظاهر دینی و سیاسی است، ابعاد زمان و مکان را در هم شکسته و برای ذهن‌های بیوینده و دلهمای پرسنگر پاسخی قانع کننده است، بدان سان که یک هندی می‌تواند آن را با حکمت و دانستا^۶ یکی بداند؛ و یک چینی آنرا با سخنان بودا همنوا بداند، خوانندگان این دیار نیز می‌توانند پاره‌هایی از آنرا با عقاید دیرپایی این بوم همگون دانند، و نمونه‌های همتای آنرا در لابلای سخنان بزرگان دین نیز بیابند، و یا در میان گفتارهای بزرگان فلسفه و عرفان و علم و ادب چون این عربی، این سینا، عطار، حافظ، فردوسی، و نظامی، و روان‌شناسان مکتب‌های نوین غرب نیز آنرا همطراز برخی عقاید علمی معتبر، مثلًا "در زمینه پدیده‌هایی چون ادراک، باور و انطباق بیابند.

ترجمه کتاب این هدیه را بپذیر به فارسی، در زمستان سال ۱۳۶۴، توسط علاقمندانی چند آغاز گردید و هم اکنون در انتظار نوبت چاپ بسر می‌برد. امید است برگردانندگان این کتاب توانسته باشند مجموعه تعالییم را بهمراه شبکه پیچیدهٔ واحدهای ژرف معنایی آن، که نمایشگر جهانی زیبا و پر سرور است، بخوبی به خوانندگان ارائه دهند، و در این رهگذر بیان کهنه و سنگین ولی در عین حال ساده و قابل فهم آنرا نیز ملحوظ دارند - بیانی که گرچه نه نثر است و نه نظم، ولی در عین حال هم گفتاری است ساده و هم شعری است دلنشیں. همانگونه که این تعالییم جهانی و انسانی بسیاری پاره‌ای اصطلاحهای مسیحی برای خوانندگان مغرب زمین بیان شده و در قالب دسته‌بندی‌ها و اصطلاحهای روان‌شناسی نوین غرب، نیک است با برابرها بی قابل پذیرش برای خوانندگان این دیار برگردانده شود، و با توجه به بن‌های فکری دیرپا و نویای این سرزمین، و نیز جهان‌بینی‌های کهنه و فراگیر اسلامی، بهر روی این کتاب می‌تواند نویدی برای علاقمندان شعر و ادب، دوستداران فلسفه و حکمت کهنه، و یا پژوهندگان جامعه‌شناسی و روان‌شناسی باشد. باشد که مورد اقبال همگان قرار گیرد.

در پایان برای آشنائی بیشتر با تعالییم مذکور، قطعاتی چند که بوسیله دانشجویان بخش زبانهای خارجی دانشکده ادبیات و علوم انسانی دانشگاه شیراز برگزیده و ترجمه شده است، ارائه می‌شود.

حقیقت و واقعیت

حقیقت تنها می‌تواند تجربه شود،
نه توصیف شود،
و نه تشریح شود.

حقیقت و رای قدرت توست که ویرانش کنی،
ولی پذیرفتن آن، کاملاً در توان توست.

بیرون از خودت تلاش برای یافتن حقیقت مکن،
چرا که حقیقت تنها در درون توست،

حقیقت تنها در حال نهفته است،
و اگر جستجو کنی، در آن جا می‌یابیش،
حقیقت آن گاه که تو می‌خواهی به نزد تو می‌آید،
همانگونه که چون به خواستی دیگر پردازی
از تو دور می‌شود.

حقیقت چگونه می‌تواند هراسناک باشد،
مگر آنکه مخالف با چیزی باشد،
که تو آن را از حقیقت، عزیزتر میداری،

جستجو برای حقیقت، جستجوئی شریف است
بدنبال آنچه با حقیقت یکی باشد.
حقیقت هست؛

نه می‌تواند گم شود، نه جستجو گردد، و نه پیدا شود،
هر جا که تو هستی، در درون تو است، در آنجاست،
اما همچنان می‌تواند شناخته یا ناشناخته بماند.

ترجمه از هوشنگ یزدانی

ذهن
هر ذهن بسان همه اذهان است،
چون وحدتی در همه اذهان است.

هر آنچه را در ذهن خود بپذیری،
برای تو واقعیت می‌یابد،

و این پذیرش توتست ،
که آنرا واقعی میسازد .

فکرت را رها ساز ،
و آزادانه به دنیا بنگر ،

ذهنی که بدون مهر بنگرد ،
صدفی تهی است ،
ناگاه از روح درون خویش ،

ذهنها به هم مرتبطند ؛
اما جسمها ، نه .

تنها با واکذاری ویژگیهای جسم
به ذهن است که
جادای ممکن میگردد ،
و ذهن
مجزا ، منفرد و تنها به نظر میاید .

جسم محدود است ،
واز پیوند جهانی ذهنها ، جدا ،
رابطهای که ویژگی جاودائی ذهن است ،
رابطهای است درونی .

ذهن بسوی خویش باز میگردد ،
واز خود بیرون نمیرود ،
در درونش نهایتی نیست ،
و بیرون از آن نیز هیچ نیست ،
ذهن کاملا " ترا در بر میگیرد ؛
زیرا که تو در درون آنی و آن در درون توتست ،

همانند ذهنی که ما داریم به همه همنوعان ما نیز داده شده است ،

اگر صادقانه بدان بنگریم ،
آن را باز می شناسیم و آرام می یابیم .

تنها در پرتو حقیقت است که ذهنها یکی می گردند .
در رویاها ، هیچ دو ذهنی هدفی یگانه ندارد .

ذهن بیدار آن است که
سرچشمه‌اش را ، خوبیتتش را ، و پاکیش را بشناسد .

ذهنی که در خدمت حق است ،
برای همیشه نامحدود است ،
در هر حال ،
و در ورای قوانین زمان و مکان ،
آزاد از بند هر تعصب ،
و با نیرو و توانی برای برآوردن
هر آنچه خواسته شود .

ترجمه از : زهرا یگانه‌اولاد

اندیشه

هیچ مفهومی را نمی‌یابی که بیش از "افکار بی‌پایه" پژوهش‌های علم انسانی و مطالعات فرنگی از درون متناقض باشد .

آنچه را که موجب ادراک تمامی جهان می‌گردد ،
به سختی می‌توان "بی‌پایه" نامید ،
هر اندیشه‌ای که داری ،
یا حقیقت است و یا وهم ،
یا حقیقت را بسط می‌دهد یا اوهام را فزونی می‌بخشد .

هر اندیشه تو
بخشی از دنیائی را می‌سازد که نظاره‌گرش هستی .
بنابراین اگر قرار است ادراک تو از دنیا دگرگون شود ،

بر ماست که بر اندیشه تو کار کنیم .

چیزی جز اندیشه تو مانع پیشرفت تو نیست .

توانایی تو در جهت دادن به فکری که انتخاب می‌کنی ،
جزئی از قدرت توست ،
اگر باور نداری که توان این کار را داری ،
نیروی اندیشهات را منکر شده‌ای ،
و آن را در باورت ناتوان ساخته‌ای ،

شاید می‌پنداشی که تنها در برابر عملت مسئولی
و نه در برابر اندیشهات .

حقیقت آنست که تو در برابر آنچه می‌اندیشی مسئولی ،
چون تنها در این سطح می‌توانی اختیار را بکار گیری .

کردار تو از اندیشهات سرچشمه می‌گیرد .

"من تنها متأثر از افکار خویشتم ."

ترجمه از: منیژه موذنی

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی

شود

هیچ چیز فراسوی تو
نمی‌تواند بیمناک یا شیدایت کند ،
زیرا چیزی فراسوی تو نیست .

بیرون از خود جستجو مکن ،
زیرا که جستجو گواه آنست که کاملاً "با خود نیست" ،

چیزی بیرون از تو نیست ،
و این همان چیزی است که سرانجام باید بدان آگاه شوی .

کمال هر آنچه هست
در ژرفای وجود توست ،
و آماده برای تابیدن از درونت ،
به دنیای بیرون .

همه نیروی آفریننده در درون توست .
برای بدست آوردن ارزش والایت
لازم نیست که بیندیشی ، آرزو کنی یا دست بکاری زنی .
نور و سور و آرامش در درون توست .

"من آنم که خدامیم آفرید " .
این فکر بسنده است ،
نا تو و جهانی را رهائی بخشد ،
باشد که آن را باور داری .

بگذار به یاد آورم با حق یکی هستم ،
با خود و با همه همنوعانم .

ترجمه از: غلامرضا چمشیدی فرد

پسندی‌ها

1. Frances Vaughan.
2. Roger Walsh.
3. Helen Schucman.
4. William Thetford.
5. Jane English.

عـ "و دانـتا" ، در لغـت بـمعنـی "پـایـان وـدا" است؛ هـمانـا بالـاتـرـین حـد و هـدـف نـهـائـی و دـاهـا.
"وـادـها" ، مـجمـوعـه كـتابـهـای دـینـی هـندـوـانـ است ، وـتعـالـیـم فـلـسـفـی - عـرـفـانـیـ آـنـ درـ
رسـالـهـهـایـ بنـامـ "اوـپـانـیـشـادـهـا" شـرـحـ دـادـهـ شـدـهـ است ، وـ هـمـهـ بـهـ گـونـهـایـ اـشـارـهـ بـهـ رـابـطـهـ
انـسـانـ وـحقـ دـارـنـدـ ، وـ رـاهـهـایـ رسـیـدـنـ بـهـ حقـ رـاـ بـیـانـ مـیـکـنـدـ ، کـلـ تعـالـیـمـ درـ رسـالـهـ
بنـیـادـیـ تـرـیـ بنـامـ "وـادـانـتـاسـوتـرا" نـیـزـ آـمـدـهـ است ، وـ دـانـتاـ ، بـهـ بـیـانـیـ یـکـ نـظـامـ فـکـرـیـ
مـبـتـیـ بـرـ فـلـسـفـهـ وـ روـانـشـانـسـیـ است؛ یـکـیـ اـزـ شـشـ نـظـامـ فـلـسـفـیـ هـنـدـ است ، وـ بـهـ تـعبـیرـیـ
برـترـینـ آـنـهاـ .